

- **Saskia Hermans**
44 jaar, getrouwd, 2 kinderen
- **Woonplaats:** Pégomas
- **Beroep:** Consultant bij l'Agence en Mobilité durable Green Code in Sophia Antipolis, Frankrijk
- **Project:** functie als 'madame vélo' bij de Conseil Général des Alpes-Maritimes in Nice, Frankrijk

Er ligt inmiddels 15 kilometer fietspad langs de Côte d'Azur

Een enkele goedwillende burgemeester liet een fietspad schilderen op het trottoir

Deze belangrijke verbinding naar het grootste kantorenpark heeft eindelijk een fietspad

De aandacht voor de kwaliteit van de fietspaden laat soms nog te wensen over

Daadkrachtig verkeersbeleid van burgemeester Nice

Wie naar de Côte d'Azur komt, denkt misschien niet meteen aan fietsen en voor het openbaar vervoer hoeft u hier beslist niet heen. Toch heeft zich hier in de afgelopen 10 jaar een ware revolutie voorgedaan op het gebied van verkeer en vervoer!

Toen ik hier in 2003 ging wonen had iedere gemeente nog zijn eigen busbedrijf. Forenzen tussen Nice en het dichtstbijzijnde industriegebied moesten drie verschillende busabonnementen aanschaffen, of het lokale treintje nemen om aan te komen als de bus net wegreed. En ondanks de miljoenen toeristen waren er nauwelijks voetgangersgebieden. Voor de fiets had een goedwillende burgemeester af en toe een fietspad laten schilderen op het trottoir. Maar vaak moest een fietser het er maar op wagen op de vier-

baanswegen in de stad. Werk aan de winkel dus.

Gelukkig kwam er langzaam meer aandacht voor verkeer en vervoer in deze dichtbevolkte regio. Ik kon aan de slag als verantwoordelijke voor de uitvoering van het juiste gelanceerde fietsplan bij de provincie, en werd de eerste 'madame vélo' au Conseil Général des Alpes-Maritimes.

Doelstelling was om in 10 jaar tijd: 270 kilo-

meter fietsvoorzieningen te realiseren langs de kust, 28 toeristische fietscircuits (totale lengte 1400 km) te bewegwijzeren, het fietsparkeren te verbeteren bij middelbare scholen, die in Frankrijk onder de Conseil Général vallen, fietsen binnen de natuurparken te bevorderen, ondersteunende maatregelen te nemen zoals promotie, tellingen, tevredenheidsonderzoek onder fietsers en de kandidaatstelling voor de Tour de France; deze zomer waren zowel Nice als Cagnes-sur-Mer startpunt voor een etappe.

Uit de vorige eeuw

Als ambtenaar krijg je een goed kijkje in de keuken van een land. Allereerst was er de horde van het al dan niet mogen werken bij de Franse overheid, de 'fonction publique'; een ambtena-

renstelsysteem dat nog ruimschoots uit de vorige eeuw dateert en pas recent voor niet-Fransen openstaat. Pas na een schrijven van mijn kant dat mijn jurist in Parijs ze graag informeert over de wettelijke mogelijkheden om iemand uit de Europese Unie aan te nemen, mag ik op sollicitatiegesprek.

In dienst bij de directie wegebouw is het mijn taak om de 17 verschillende afdelingen die de 2600 kilometer route départementale beheren en uitbouwen, fietsvoorzieningen te laten integreren in hun werk. Het lijkt meer een ambassadeursfunctie dan een technische functie! Het nut en de noodzaak van fietspaden en -stroken wordt in eerste instantie niet ingezien, maar door mijn vakkennis, nationaliteit en sportiviteit (naar afspraken binnen 10 kilometer ga ik op de fiets), krijgen mijn collega's er toch belangstelling voor. In de mediterrane macho-cultuur is het ook niet te verwaarlozen dat ik in dit door mannen gedo-

'Nut en noodzaak van fietspaden werd eerst niet gezien'

mineerde vak een vrouw ben en bovendien 1.75 lang.

Op graniet bijten

De andere uitdaging is om de technische kennis op peil te brengen. Er bestaat een algemene cursus die de technische en reglementaire facetten van fietsvoorzieningen behandelt in Frankrijk. Omdat het chauvinisme hoogtij viert, maak ik deze op maat met lokale voorbeelden en ga daarmee de afdelingen langs. Verder benader ik een eerste middelbare school om fietsparkeren te verbeteren. Hier bijt ik helaas op graniet, fietsparkeren binnen de hekken betekent verantwoordelijkheid in geval van diefstal en vandalisme, dus weigert de directrice dit. Vreemd genoeg worden de auto's van het personeel wel op het eigen terrein geparkeerd. Maar de scholen vallen niet onder mijn eigen directie dus veel kan ik niet doen.

Omdat ik alleen met het behalen van het 'concours d'ingénieur territorial' een vast contract kan krijgen, en dan ook word

ingeschaald als beginnend ambtenaar, accepteer ik een baan in Winterthur, de fietsstad van Zwitserland. Maar 5 jaar later ben ik terug aan de Côte d'Azur, deze keer als consultant met mijn eigen bureau. Op het jaarlijkse congres van de 'club des villes et territoires cyclables', dat eind juni in Nice werd gehouden, zie ik al mijn oude collega's weer terug. Grappig genoeg heb ik zelf nog de brief geschreven voor de aanmelding als kandidaat om het congres te mogen organiseren!

Gelukkig staat verkeer nu wel hoog op de agenda. Christian Estrosi, de grote kracht achter het Plan Vélo du Conseil Général is inmiddels burgemeester van Nice en zet zijn daadkrachtige verkeersbeleid voort. Er is nu zo'n 15 kilometer prachtig en continu fietspad langs de kust,

het openbaar vervoer heeft een geïntegreerd tariefsysteem, de aanleg van de tweede tramlijn in Nice start dit najaar en met 1750 leenfietsen en 153 elektrische deelauto's is de Côte d'Azur ongekend dynamisch op het gebied van de mobiliteit. Maar...er is nog steeds genoeg te doen. ←

